

have ønsket at gaa noget længere ned, som vi ogsaa til en vis Grad have gjort i Etatslønningslovene af 1908. I saadanne Bebyggelser som Skern og Hadsund ere Livsbetingelserne sikkert ikke saa lidt dyrere end ude paa det egentlige flade Land. Vi have imidlertid ikke villet fastholde dette, da det viste sig, at der var Udsigt til at opnaa et Resultat, som dog paa dette Punkt betød et virkeligt Fremskridt. Det vil for en Familie i Vejen, Odder, Vamdrup eller Hellerup betyde, at hvis den har 4 Børn og en Indtægt paa 1,200 Kr., slipper den med 1 Kr. 50 Øre i Stedet for 3 Kr. 75 Øre, altsaa med 2 Kr. 25 Øre mindre end det oprindelige Forslag; hvis den har to Børn, faar den en Lettelse paa 1 Kr. 50 Øre. Det er dog en Lettelse, der vil føles. Jeg kan som sagt anbefale dette Ændringsforslag, der er et af de faa, hvor vi finde, at Lovforslaget er undergaaet en Forandring til det bedre.

Under Nr. 29 have Finansministeren og Regeringspartiet stillet et Ændringsforslag, som vi ikke have kunnet tiltræde, da vi anse det for at være en meget væsentlig Foringelse af det oprindelige Lovforslag. Det var oprindeligt foreslaaet, at naar en gift Kvinde har en Indtægt ved selvstændig Virksomhed, kan hun ved Beregning af den skattepligtige Indtægt fradrage Halvdelen af denne selverhvervede Indtægt, dog ikke over 800—700—600 Kr. henholdsvis i Hovedstaden, Provinsbyerne eller paa Landet. Regeringspartiet foreslaar nu, at disse Beløb nedsættes til det halve, hvad der jo for den gifte Kvindes Vedkommende, der har over 800, 700, 600 Kr. i aarlig selverhvervet Indtægt, vil betyde en større Skattebyrde end oprindeligt foreslaaet. Vi kunne fra vor Side ikke tiltræde dette Ændringsforslag, da det efter vor Mening er baade uklogt og uretfærdigt. Der er ingen Tvivl om, at hvad enten det er en Arbejderhustru eller en mere velstillet Kvinde, det drejer sig om, vil hendes Erhverv altid paaføre Husholdningen en betydelig Merudgift. Hun maa holde Tjenestepige, hvad hun tidligere maaske ikke behøvede, eller fast Pige, hvor hun forhen kunde nøjes med en Halvdagspige. Der gaar mere med i Huset, end hvor hun selv kan overvaage Husets Førelse. Det er da, synes jeg, et retfærdigt Krav, at der tages

Hensyn hertil, og vi kunne saa meget mindre gaa med til dette Ændringsforslag, som Loven fortolkes saaledes, at saadanne Merudgifter, som paaføres Husholdningen i Kraft af, at Hustruen har Selverhverv, ikke maa tages med i Betragtning ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, hvad der for øvrigt staar for mig som ganske uforstaaeligt og værende i aabenbar Strid med Lovens udtrykkelige Ord. Der nævnes i Lovens § 6 blandt de Beløb, der kunne fradrages i den skattepligtige Indtægt, de Udgifter, der i Aarets Løb ere anvendte til at „erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten“. Naar en gift Kvinde for at „erhverve, sikre og vedligeholde“ sin Indkomst f. Eks. er nødt til at give mere ud i Pigeløn, end hun ellers skulde have givet, og det er en nødvendig Betingelse for overhovedet at kunne faa den erhvervsmæssige Indkomst, saa er det utvivlsomt en Udgift, som hun efter § 6 a er berettiget til at fradrage i den skattepligtige Indkomst, berettiget, saa vidt jeg kan se, efter Lovens Ord og ud fra alle naturlige Forudsætninger. Jeg vilde sætte Pris paa en Udtalelse fra den højtærede Finansminister herom. Vi maa i alt Fald forbeholde os, at vi fra vor Side kunne stille Ændringsforslag i saa Henseende til tredie Behandling. Faa vi fra Ministerens Side en Tilslutning til denne vor Opfattelse, enten det giver sig Udslag i en Ændring i Loven eller i en Udtalelse, der har bindende Karakter ved Fortolkningen af Loven, lægger jeg i og for sig mindre Vægt paa Ændringsforslaget, men foreløbig forbeholde vi os at stemme mod det.

Dernæst har det socialdemokratiske Mindretal i Forening med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds (Schovelin) under Nr. 59 stillet et Ændringsforslag om, at der ved Selvangivelse af Indtægten skal foreligge en specificeret Angivelse af de Indtægtsdele, der maatte hidrøre fra Beboelse af egen Huslejlighed, fra Naturalier fra egen Avl, fra Kørsel o. s. v. Det er et Forslag, jeg ikke tillægger saa ringe Betydning, og jeg synes ogsaa, at den højtærede Finansminister i Statskassens Interesse maatte se paa det med en vis Sympati, da det sikkert i finansiell Henseende vilde faa nogen Virkning. Det er, som ogsaa den ærede Ordfører (Jørgen Jensen) næv-